



Dyrektor: Ks. Virgílio Antunes \* Własność: Santuário de Nossa Senhora do Rosário de Fátima (Portugal) \* Kwartalnik \* Rok 5 \* 19 \* 2008/11/13

## Przyjacielskie pozdrowienie



25 września 2008 roku to wyjątkowo ważny dla mnie dzień, w którym zostałem powołany do pełnienia nowej misji w Sanktuarium Fatimskim.

Stało się to okazji, aby przyjrzeć się najważniejszym momentom mojego życia religijnego i służyć, jak staram

się pełnić w Kościele Jezusa Chrystusa w każdym miejscu, do którego posyła mnie biskup diecezji. Stało się to okazji, aby odtworzyć krótką historię misji, do jakiej Bóg mnie powołał, tak jak tyle innych osób przyjmujących powołanie i starających się dochować mu wierności. Stało się to okazji, aby podziękować Panu i prosić Go, by zawsze mi towarzyszył, był obecny przy mnie, jako przyjaciel i opiekun, bym nie zszedł z dróg, które mi wyznaczył.

Czytelnikom biuletynu „Fatima Światło i Pokój” przesyłam przyjacielskie pozdrowienie. Znam wasze wielkie nabożeństwo do Matki Boskiej Fatimskiej i wiem, że odczuwacie ogromną radość z powodu Jej żywej obecności wśród nas. Życzę, żeby biuletyn był nadal dobrym źródłem informacji na temat tego, co dzieje się w Fatimie oraz przynosił nam wieści z całego świata. Pragnę również, by to czasopismo rozwijało się, docierało do najdalszych zakątków świata i przyczyniało do narodzin nowych chrześcijan ponad wszystko kochających Maryję.

Dla milionów ludzi Sanktuarium Fatimskie jest oazą Boga i Jego pokoju. Ci, którzy przybywają tu z pielgrzymką, odczuwają askę w sercu i w duszy. Inni – nawet, jeśli są daleko – ubogacają swoje życie duchowe energią, która stąd emanuje. Wszystkim pragniemy pomóc w odnalezieniu duchowej strawy, której szukają. Bo takie zadanie powierzysz nam Kościół. Chcemy uczynić, co w naszej mocy, aby Maryja miała dla wszystkich pielgrzymów dobroćliwą twarz Matki, która ich przygarnia oraz pewną i pomocną dłoń wskazującą Jezusa Chrystusa – Zbawiciela świata.

Wiedząc o waszych, jakie się stąd rozchodzą, rozumiemy jak wielkie są zamysły Boga i dlatego każdego dnia dziękujemy, że uznał nas za godnych służenia Mu dla zbawienia ludzi.

Niech Maryja wyprosi nam askę wierności i dar radości z powierzonej służby.

Ksiądz Virgílio Antunes

## Ksiądz Virgílio Antunes nowym rektorem Sanktuarium Fatimskiego

25 września 2008 roku w kościele Trójcy Przenajświętszej w Sanktuarium Fatimskim miało miejsce przejście władzy rektorskiej przez ks. Virgílio Antunes.

Podczas uroczystości nowy rektor odniósł się do zjawiska objawień. „Wobec wiary i dwuznaczności, które fenomen objawień nieustannie wzbudza w ludziach, zawsze znajdowałem się w komfortowej sytuacji. Wynika to ze stanowiska Kościoła reprezentowanego przez biskupów diecezji Leiria, a przede wszystkim przez papieża Pawła VI i Jana Pawła II. Ich słowa, ale jeszcze bardziej ich pielgrzymki dały wszystkim pewność, że Fatima jest zgodna z Kościołem i Ewangelią” powiedział.

Kończąc swoje przemówienie ks. Virgílio Antunes zwrócił się do wszystkich czcicieli Matki Boskiej Fatimskiej. „Na zakończenie słowo do pielgrzymów fatimskich: tych, którzy są tu obecni, tych, którzy są z nami za pośrednictwem środków masowego przekazu oraz tych, do których dotrze to przesłanie. Matka Boska objawiła się dla was i Sanktuarium istnieje dla was. Pielgrzymi, którzy przybywają teraz i ci, którzy dotrą tu w przyszłości są powodem wszystkiego, co się tutaj dzieje, gości i przeżywa. Dlatego czujemy spoczywać na nas ogromną odpowiedzialność. Chcemy być skromnymi służącymi, którzy pomagają wam w spotkaniu z Bogiem za pośrednictwem Maryi. Witamy was serdecznie! Postaramy się uczynić wszystko, aby was dobrze przyjął, tak jak nam nakazuje Kościół i racja istnienia tego Sanktuarium” powiedział nowy rektor.

Przed oficjalnym spotkaniem w budynku Rektoratu, nowy rektor tak modlił się do Matki Boskiej Fatimskiej w Kaplicy Objawień: „W tym szczególnym dniu, w tej prostej kaplicy przed tobą, o Matko, ofiarujemy się Tobie. W Twoje ręce oddajemy to Sanktuarium, Tobie powierzamy wszystkie projekty i programy. Ciebie błagamy o pomoc i opiekę, aby upowszechniało się Twoje orędzie, aby triumfowało Twoje Niepokalane Serce, by Twoi pielgrzymi osiągnęli zbawienie. Tobie poświęcamy wszystkich współpracowników: księży, pracowników świeckich i wolontariuszy. Bógosław nam i wszystkim naszym działaniom. Amen”.



# Sanktuarium Fatimskie – duchowe serce Portugalii

25 września w dniu objęcia władzy przez nowego rektora oraz administratora Sanktuarium Fatimskiego oraz nadania Fatimie tytułu Sanktuarium Narodowego, biskup diecezji Leiria – Fatima podkreślił znaczącą rolę tego maryjnego miejsca, które nazwał „macierzyńskim sercem Portugalii, duchowym sercem kraju”.

Rozpoczynając swoje pierwsze przemówienie po przekazaniu władzy bp António Marto wyraził ustępującemu rektorowi księdzu prałatowi Luciano Guerra „najszczerze i serdeczne uznanie za oddanie i miłość, z jaką – dla dobra całego pielgrzymującego ludu bożego – wypełniał szacowną, piękną i trudną misję rektora Sanktuarium Matki Boskiej w Fatimie przez 35 lat.”

Ustępującemu administratorowi księdzu António Sousa biskup podziękował za „jego pełną oddania pracę w dziedzinie kompetentnej, wydajnej, uczciwej i przejrzystej administracji”.

Nowemu rektorowi oraz administratorowi przekazał błogosławieństwo oraz życzenia szczęścia i owocnej pracy, a także zapewnił ich o swoim zaufaniu, oddaniu i wsparciu.

## Fatima, symbol pokoju i jedności serc

Bp Antonio Marto podkreślił także znaczenie miejsca i misję Sanktuarium Fatimskiego wobec Kościoła, kraju i świata.

„Fatima stała się – dla Portugalii i znacznie poza jej granicami – symbolem pokoju, pojednania i jedności serc ludzi oraz kultur. Jest znakiem otwarcia, które przekracza nie tylko granice geograficzne i narodowe, ale – poprzez osobę Maryi – odwołuje się do podstawowych potrzeb człowieka,



takich jak: poszukiwanie Boga, umiejętność otwarcia się na tajemnicę Stwórcy oraz na piękno Jego Miłości, będącej fundamentem i najważniejszym adwokatem godności ludzkiej i sprawy pokoju między narodami. Sanktuarium Fatimskie wpisuje się w sieć sanktuariów maryjnych rozsianych po świecie, które stanowi pełną miłości duchową oazę, rezerwat nadziei przeciwstawiającej się niszczącej sile zła i s' wiecznym Źródłem duchowej wielkości ludzkości” powiedział bp Marto.

Odnosząc się do pracy Sanktuarium w dziedzinie misji ewangelizacyjnej Kościoła, biskup przypomniał i podkreślił słowa Ojca Świętego Benedykta XVI o Fatimie wygłoszone przy okazji wizyty biskupów portugalskich Ad Limina w listopadzie 2007: „Z przyjemnością myślę o Fatimie jako szkole wiary, w której nauczycielem jest Maryja; tam wzniosła swój katedrę, aby nauczać małych widzów, a potem reszty innych ludzi, prawd wiecznych i sztuki modlitwy, wiary i miłości”; podkreślił także, że to Sanktuarium powinno być czymś więcej niż „zwykłym centrum usług religijnych” i w tym sensie „rysuje się stałe wyzwanie i odpowiedzialność sanktuarium w d'żeniu do zachowania właściwego oblicza i misyjnej dynamiki działania”.

„Jeżeli chodzi o zadania, to sanktuarium musi wci'ż zadawać sobie pytania o jakość, moralność i okoliczności przekazywania wiary na różne sposoby, w wielu językach, poprzez niezliczone znaki i symbole. To jest wyzwanie, które wymaga znajomości zagadnień teologicznych i kulturowych, szczególnej wrażliwości psychologicznej oraz roztropnej, lecz odważnej innowacyjności w stylu i metodach krzewienia wiary” dodał biskup.

Leopoldina Simões

## Dziękuję, Matko!

Ustępującemu rektorowi Sanktuarium Fatimskiego ks. prałat Luciano Guerra (który pełnił tę funkcję od 13 lutego 1973 roku) poprosił biskupa diecezji Leiria – Fatima, aby w dniu przekazania władzy swemu następcy mógł dokonać symbolicznego gestu wręczenia kluczy do służbowego gabinetu w budynku Rektoratu.

„Przekazuję ci także, jako spuściznę i znak kontynuacji trzy przedmioty kultu, które w pewnym sensie s' jednością: Krucyfiks, figurkę Niepokalanego Serca Maryi oraz wizerunki błogosławionych Franciszka i Hiacynty. Oby s'uzycy ci tak, jak mnie s'uzycy. Obiecuję uroczyście, że będę cię wspierał modlitwą, aby Pastuszkowie, Matka Boża i Trzy Osoby Boskie prowadzili cię po drogach chrześcijańskiej radości i podtrzymywali twe ramiona, kiedy będziesz musiał nieść krzyż trudnych lub bolesnych decyzji. Przynajmniej więc także, że uczynię wszystko – w myślach, słowach, działaniach i, jeżeli to będzie potrzebne, w ciszy – abyś czuł się tak szczęśliwy jak ja i przez czas, jaki Pan ci przeznaczy; oby było to wiele lat, tak jak przeznaczył mnie” powiedział ks. prałat Guerra do ks. Virgílio.

Później w Kaplicy Objawień, gdzie nowy rektor oddał siebie i powierzony sobie instytucję w opiekę Matce Boskiej, ks. prałat Luciano Guerra podziękował Maryi.

„Dziękuję, że nauczyłaś mnie kochać krzyż Chrystusa,

abym w chwilach przykrości i przeciwności umiał przetrwać pokusy wdawania się w polemiki, intrygi, korupcję. Tobie, Patronko Portugalii, składam słowa wielkiego podziękowania za wiarę naszego dobrego ludu, który tak miłowała siostra Łucja oraz za wiarę naszych pielgrzymów. Twoja szczerota i żarliwość daje nam pewność, że kryzysy w Kościele prowadzą do wzrostu, nie do agonii. (...) Dziękuję Matko za dar, które tak często mogłem widzieć wśród ludzi i tu, w zaciśniętej Kaplicy Objawień. Były to ściany radości, wypełnionych obietnic; wiele, bardzo wiele ściszonych samotności, wołań o gęsty braterstwa; ściszonych skruch, które zwiastują radość przebaczenia. Osusz, błogosławiona Matko, swoim słodkim spojrzeniem ściszonych – Twoje i naszych braci – wypłakane z mojego powodu, z naszego powodu” – oto wzruszające słowa skierowane przez ks. prałata Luciano Guerra do Matki Boskiej.





# Chrześcijanie s<sup>1</sup> zaproszeni do dawania świadectwa swojej wiary

Podczas porannych uroczystości pielgrzymki rocznicowej 13 października 2008 roku kardynał Budrys Backis – arcybiskup Wilna na Litwie, który im przewodniczył, wype<sup>ni</sup> obietnicę z<sup>o</sup>on<sup>1</sup> przed przybyciem do Fatimy – modli<sup>3</sup> się o przysz<sup>o</sup>ę Europy.

„Dzie, bardziej niż kiedykolwiek, widoczna jest potrzeba odw<sup>4</sup>anego chrze<sup>ci</sup>jańskiego świadectwa, aby zachowa<sup>æ</sup> siln<sup>1</sup> wiarę wobec

„Gdy spogl<sup>1</sup>damy szerzej na dzisiejszy świat, widzimy codziennie obrazy wojny i terroryzmu, dzieci umieraj<sup>ce</sup> z g<sup>o</sup>du, ca<sup>3</sup>e narody doprowadzone do skrajnej biedy i niepewności; powinniemy im okaza<sup>æ</sup> nasz<sup>1</sup> solidarno<sup>æ</sup>” doda<sup>3</sup> kardynał.

O Fatimie arcybiskup Wilna powiedzia<sup>3</sup>: „Objawienia fatimskie maj<sup>1</sup> szczegól<sup>n</sup>, prorocz<sup>1</sup> wymowę. Konkretnie mówi<sup>1</sup>c: Maryja w Fatimie wp<sup>3</sup>ywa na historię kontynentu



niebezpieczeństw obojętności lub ignorancji”, powiedzia<sup>3</sup> i jednocześnie wskaza<sup>3</sup>, jak wa<sup>4</sup>ne jest, aby chrze<sup>ci</sup>janie „nie byli g<sup>o</sup>si na g<sup>o</sup>s Boga, który rozbrzmiewa w naszej świadomości”.

„Chrze<sup>ci</sup>janin nie mo<sup>4</sup>że pozostawa<sup>æ</sup> pasywny, obojętny, ale powinien zaangażowa<sup>æ</sup> się w budowę sprawiedliwości i braterstwa na świecie. Myśle o naszej Europie, która zapomina o swoich chrze<sup>ci</sup>jańskich korzeniach, w której broni się idei – a wręcz ideologii – przeciwnych prawu naturalnemu, niezgodnych z zamys<sup>3</sup>ami Stwórcy” powiedzia<sup>3</sup> kardynał, wspominaj<sup>1</sup>c 50 lat trwania komunizmu w swoim kraju.

„Kiedy żyje się w atmosferze pe<sup>3</sup>nej k<sup>3</sup>amstwa, strachu, podejrze<sup>ñ</sup>, nieufności wobec drugiego cz<sup>o</sup>wieka, wydaje się, że nie mo<sup>4</sup>żna już wierzy<sup>æ</sup> w istnienie relacji opartej na szacunku, szczerości, prawdzie, otwartości wobec bli<sup>3</sup>niego, mi<sup>3</sup>o<sup>ci</sup> chrze<sup>ci</sup>jańskiej” stwierdzi<sup>3</sup>.

Europejskiego, ostrzegaj<sup>1</sup>c nas przed strasznymi niebezpieczeństwami niesionymi przez ateistyczny komunizm, który zasia<sup>3</sup> tyle z<sup>3</sup>a, nienawiści, wojen w minionym wieku. Na pocz<sup>1</sup>tku XX wieku Maryja stara<sup>3</sup>a się wyrwa<sup>æ</sup> nas z duchowego odrętwienia; zapowiada<sup>3</sup>a kary, okropne cierpienia ca<sup>3</sup>ych narodów spowodowane przez ateistyczn<sup>1</sup> ideologię, która odrzucaj<sup>1</sup>c Boga depta<sup>3</sup>a także godno<sup>æ</sup> cz<sup>o</sup>wieka i jego podstawowe prawa, a w szczegól<sup>n</sup> sposób – prawo do wolności religijnej. To by<sup>3</sup> naprawdę wiek męczenników! W Fatimie Matka Bo<sup>4</sup>za wyst<sup>1</sup>pi<sup>3</sup>a ze zdecydowanym zaproszeniem do nawrócenia, pokuty, modlitwy, które mog<sup>3</sup>y zmienia<sup>æ</sup> bieg historii, los Europy i świata. Wezwanie Maryi nie zosta<sup>3</sup>o dostatecznie wys<sup>3</sup>uchane i w<sup>3</sup>aciwie przyjęte. Dzie brzmi<sup>1</sup> w naszych uszach przestrogi Matki Boskiej Fatimskiej, która zaprasza nas do odmawiania wraz z Ni<sup>1</sup> róża<sup>ñ</sup>ca, podejmowania pokuty, abyemy się nawrócili”.

## Pielgrzymowa<sup>æ</sup> do Fatimy to pielgrzymowa<sup>æ</sup> do o<sup>4</sup>ywcz<sup>3</sup>ych Źródle<sup>3</sup> życia

„Pielgrzymowa<sup>æ</sup> do Fatimy to pielgrzymowa<sup>æ</sup> do o<sup>4</sup>ywcz<sup>3</sup>ych Źródle<sup>3</sup> życia” powiedzia<sup>3</sup> bp Antonio dos Santos Marto na zakończenie uroczystości 13 października.

Wobec tysięcy pielgrzymów uczestnicz<sup>1</sup>cych w Eucharystii, której przewodniczył litewski arcybiskup Wilna, biskup diecezji Leiria–Fatima wezwa<sup>3</sup> chrze<sup>ci</sup>jan do pielgrzymowania do tego Sanktuarium, aby „udoskonia<sup>æ</sup> duchowe pragnienia, uzdrowi<sup>æ</sup> duchow<sup>1</sup> krótkowzroczno<sup>æ</sup> i oczyszcza<sup>æ</sup> wiadomo<sup>æ</sup>”.

## Pielgrzymi z 28 krajów przybyli do Fatimy

Opublikowano dane dotycz<sup>1</sup>ce tegorocznej wielkiej międzynarodowej pielgrzymki upamiętniaj<sup>1</sup>cej ostatnie objawienie Matki Boskiej w Fatimie.

Z 28 krajów przyby<sup>3</sup>o 108 grup zorganizowanych, które zg<sup>3</sup>osiły swoje uczestnictwo w Mszy Międzynarodowej odprawionej 13 października na Placu w Sanktuarium. Koncelebrowa<sup>3</sup>o 10 biskupów i 340 kap<sup>3</sup>anów; do komunii świętej przyst<sup>1</sup>pi<sup>3</sup>o dwadzieścia sze<sup>æ</sup> tysięcy osób, 339 osób przyję<sup>3</sup>o b<sup>3</sup>ogos<sup>3</sup>awieństwo chorych.

12 i 13 października wypowieda<sup>3</sup>o się 3917 wiernych. W konfesjona<sup>3</sup>ach pos<sup>3</sup>ugiwa<sup>3</sup>o 57 księży różnych narodowości.



# S³owo Bo¿e jest zaproszeniem do nadziei

Międzynarodowa rocznicowa pielgrzymka do Sanktuarium Fatimskiego w lipcu 2008 roku odbywa³a siê pod znakiem duchowej jedności pielgrzymów z papie¿em Benedyktem XVI (który przebywa³ w Sydney na Œwiatowych Dniach M³odzie¿y) oraz modlitwy za kraje wschodu, symbolizowane przez ikonê Matki Boskiej Fatimskiej umieszczon¹ w Kaplicy Objawieñ 13 lipca rano.

Biskup pomocniczy z Lizbony Joaquim Mendes, który przewodniczy³ pielgrzymce, wezwa³ chrzeœcijan, aby – tak jak Maryja – byli nosicielami nadziei i radoœci dla œwiata oraz zaapelowa³ do spo³ecznoœci chrzeœcijañskich o odkrycie i nadanie w³aciwiej wartoœci S³owu Bo¿emu.

„S³owo jest odpowiedzi¹ na sytuacjê naszego œwiata, na wszystkich tych, którzy uporczywie pozostaj¹ tylko na kamienistych i ciernistych obszarach, gdzie ziarno obumiera; na tych, którzy staraj¹ siê eksponowaæ pora¿ki Królestwa, odbieraj¹c wiarygodnoœæ Koœcio³owi i staraj¹c siê sprowadziæ wiarê do sfery prywatnej. S³owo jest zaproszeniem do nadziei dla wier¹cych i niewier¹cych, aby otworzyli oczy na œwiat³o, prawdê i dobro - owoce z nasienia S³owa, kie³kuj¹ce w sercach tylu mê¿czyzn, kobiet i w chrzeœcijañskich wspólnotach, które w ciszy, ukorzeniu

i skromnoœci wydaj¹ «jedne sto, inne szeœædziesi¹t, jeszcze inne trzydzieœci z jednego». To s¹ ci wszyscy, którzy dzie³na œwiecie s³uchaj¹ g³osu Chrystusa i daj¹ œwiadectwo prawdziemu S³owu Bo¿emu” powiedzia³ bp Joaquim Mendes w homilii 13 lipca.

Podczas modlitwy wiernych modlono siê „za Ojca Œwiêtego papie¿a Benedykta XVI, aby przy okazji Œwiatowych Dni M³odzie¿y, które odbywaj¹ siê w Sydney, w Australii, wzbudzi³ w m³odzie¿y ogieñ mi³oœci bo¿ej, który ich przemieni w siewc³ow³ nadziei dla nowej ludzkoœci”.



## Europa musi przypomniaæ sobie chrzeœcijañskie korzenie



Arcybiskup Zacarias Kamwenho z Lubango w Angoli przewodniczy³ pielgrzymce emigrantów odbywaj¹cej siê w Sanktuarium Fatimskim 12 i 13 sierpnia. W tym roku by³a ona szczególnie poœwiêcona wspólnocie afrykañskiej mieszkaj¹cej w Portugalii. W modlitwie wiernych podczas Mszy Międzynarodowej 13 sierpnia ponad sto tysięcy pielgrzymów obecnych na Placu w Sanktuarium modli³o siê „za emigrantów i ich rodziny, aby Pan by³ zawsze przy nich i aby dzięki temu przezwycię¿ali wszelkie przeszkody, trudnoœci materialne i duchowe, które napotyka¹ na swojej drodze”.

„W kontekœcie naszej rocznicowej pielgrzymki emigrantów musimy powiedzieæ, ¿e prawdziwa religia to wyczulenie na zjawiska, jakie powstaj¹ na skutek migracji; s¹ to m.in. zmiany klimatyczne na naszej planecie, ubóstwo, nietolerancja polityczna lub, jak mówi papie¿ w orêdzeniu na dzieñ dzisiejszy, uwra¿liwienie na «proces œwiatowej globalizacji, który niesie ze sob¹ koniecznoœæ

przemieszczania siê, co sk³ania wielu tak¿e m³odych ludzi do emigracji, ¿ycia z dala od swoich rodzin i krajów». Wszyscy znamy konsekwencje takich sytuacji, w tym tak zwany «problem podwójnej przynale¿noœci»; nie znajduj¹c wsparcia we w³asnym œwiata, a czasami równie¿ w instytucjach pomocy spo³ecznej, m³odzie¿ rezygnuje ze swoich najœwie¿szych wartoœci” powiedzia³ w homilii arcybiskup Lubango.

Podczas Eucharystii wigilijnej w nocy z 12 na 13 sierpnia przewodniczy³ Komisji Episkopatu Portugalii ds. Migracji biskup diecezji Beja Antonio Vitalino Dantas powiedzia³: „Stara Europa potrzebuje dzie³ przypomnienia o jej chrzeœcijañskich korzeniach i o powinnoœci praktykowania goœcinnoœci, aby otworzy³a drzwi i wspomaga³a braci z krajów najbardziej potrzebuj¹cych, którzy przybywaj¹ do jej granic, nie jako z³oczyñcy, ale jako ludzie o takiej samej godnoœci jak nasza, w poszukiwaniu pracy i lepszych warunków ¿ycia ni¿ w krajach, z których pochodz¹, tak jak to robi³o i robi wielu Europejczyków na ca³ym œwiecie”.

### Nabo¿eñstwo do Matki Boskiej w Angoli

„Nabo¿eñstwo do Matki Boskiej Fatimskiej jest jednym z najpiêkniejszych elementów dziedzictwa, jakie Portugalczycy pozostawili w Angoli. Poniewa¿ druga fala ewangelizacji na tych ziemiach (1866) prowadzona by³a przez misjonarzy francuskich, to z dzieciñstwa pamiêtam popularny kult Matki Boskiej z Lourdes i Matki Boskiej Bolesnej. Jednak z czasem, dzięki wiêkszej obecnoœci i wysi³kowi misjonarzy portugalskich, Matka Boska Fatimska uzyska³a nale¿n¹ jej pozycjê i przestrzeñ: parafie, misje i kaplice Jej poœwiêcone; rocznice objawieñ s¹ czczone procesjami ze œwiecami w dniu 12. oraz uroczystymi mszami w dniu 13.” wspomina³ arcybiskup Lubango w wypowiedzi w Sali Prasowej Sanktuarium Fatimskiego.



# Jezus jest Prawd<sup>1</sup>, która nas wyzwoli

„Jezus jest prawd<sup>1</sup>, która nas wyzwoli” – tymi słowami kardynał Renato Martino, przewodniczący Papieskiej Rady Iustitia et Pax (Sprawiedliwość i Pokój), podsumował w homilii w tekście dotyczący znaczenia prawdy i jej poszukiwania.

„Moi drodzy bracia i siostry! Jezus – światło świata, prawdziwe światło, które oświeca człowieka – przyszedł, aby uwolnić nas od kłamstwa, aby przywrócić oblicze Bogu, nam i naszej wolności. Walka między prawdą a kłamstwem, między wolnością a zniewoleniem, sprowadza się w istocie do akceptacji lub odrzucenia rzeczywistości Boga jako Ojca i nas samych jako Jego dzieci. Ta walka, w czystej formie, przynagla nas do przyjęcia lub odrzucenia Syna. Nie przyjmijcie Go to znaczy zabijać naszą prawdę i prawdę Boga” powiedział kard. Renato Martino.

Prymat prawdy jako kryterium wolności by



także tematem, który pojawił się w wystąpieniu kardynała podczas mszy wigilijnej 12 września.

„Drodzy bracia i siostry! Prośmy Dziewicę Maryję, aby pomagała i towarzyszyła nam w dziele tworzenia między nami przestrzeni dla przyjęcia Ducha prawdy, który jest podstawą autentycznego życia, wolności i zbawienia” zakończył homilię kardynał Martino.

W wypowiedzi dla dziennikarzy powiedział, że zaproszenie do przewodniczenia uroczystościom w Fatimie „było żądanym, na które nie zasłużył, ale przyjęł je „z wielką radością”, ponieważ „w życiu nigdy nie powiedziałem nie” i „jest czcicielem Matki Boskiej Fatimskiej”.

Podczas inauguracji pielgrzymki rocznicowej watykański kardynał pokazał pielgrzymom różaniec i z widoczną radością wyznał, że otrzymał go od siostry Łucji podczas swojej poprzedniej wizyty w Portugalii.

## Kard. Ivan Dias w Fatimie „Objawienia to plan Boga”



Po oficjalnej wizycie na Maderze, gdzie przewodniczył jubileuszowi 500. lecia miasta Funchal, kardynał Ivan Dias – prefekt Kongregacji Ewangelizacji Narodów, odwiedził Sanktuarium Fatimskie. 23 sierpnia przewodniczył Eucharystii odprawianej w Kaplicy Objawień. Koncelebrowali: Nuncjusz Apostolski w Portugalii, biskup diecezji Leiria – Fatima, biskup Wysp św. Tomasza i Księżce oraz wielu księży.

„Jestem bardzo szczęśliwy, że mogę jeszcze raz odbyć pielgrzymkę do Fatimy. Przybywam tu jako pielgrzym w drodze powrotnej z Madery, gdzie dziękowałem Bogu za dar wiary, który Portugalczycy zanieśli do mojej ojczyzny (Indii) i do innych części świata” powiedział na początku homilii.

„Orędzie fatimskie jest aktualne do dziś nie tylko z powodu nabożeństwa do Matki Boskiej Fatimskiej. Przypomina nam, że Ona (Maryja) dała nam przesłanie, które musimy zanieść do domu i zastanowić się nad nim. Objawienia to plan Boga. Od Adama i Ewy zaczęła się walka między dobrem i złem” stwierdził kardynał.

Kardynał Ivan Dias przybył do Fatimy w towarzystwie arcybiskupa Alfio Rapisarda – Nuncjusza Apostolskiego w Portugalii; został przyjęty w Domu Matki Boskiej Bolesnej przez ordynariusza diecezji Leiria – Fatima biskupa António Marto i rektora Sanktuarium ks. Luciano Guerra.

Byli oni przewodnikami kardynała podczas zwiedzania kościoła Trójcy Przenajświętszej. Następnie dostojnik odwiedził grób siostry Łucji w Bazylice Matki Bożej Różańcowej.

Ze wzruszeniem obserwowano, jak – po wizycie przy grobie siostry Łucji, a przed przewodniczeniem Eucharystii – watykański kardynał (mający pewne trudności z poruszaniem się) pokonywał na kolanach okoliczności wokół Kaplicy Objawień. „Zawsze to robię, kiedy tu przyjeżdżam i dziś też chcę to zrobić” powiedział ten pielgrzym, przyznając się do innych, którzy – także na kolanach – modlili się do Matki Boskiej.

## Ramos Horta pielgrzymował do Fatimy

Rankiem 26 lipca 2008 roku Sanktuarium Fatimskie odwiedził Ramos Horta – prezydent Republiki Timoru i laureat Pokojowej Nagrody Nobla. Podczas wizyty towarzyszyli mu bp Ximenes Belo oraz delegacja Ambasady Timoru w Portugalii.

Przywódca Timoru przybył do Fatimy prywatnie, aby podziękować Matce Boskiej Fatimskiej za opiekę, jak go otoczyła podczas zamachu na jego życie dokonanego 11 lutego tego roku.

W Księżce Pamiętkowej Sanktuarium Fatimskiego podpisanej przy okazji spotkania delegacji z rektorem ks. Luciano Guerra, Ramos Horta napisał: „Ze wzruszeniem przyjeżdżam do Fatimy, aby podziękować Przenajświętszej Dziewicy za życie, które pozwoliła mi kontynuować, bym mógł służyć mojemu narodowi i ludzkości”.

Po oficjalnej części wizyty delegacja Timoru udała się do Kaplicy Objawień i przychyliła do modlitwy się tam setek pielgrzymów pochodzących z różnych stron świata. Żyły wzruszenia, ale i wiele uśmiechu towarzyszyło wizycie prezydenta Timoru i laureata Pokojowej Nagrody Nobla w Fatimie. Wszyscy zgromadzeni w Sanktuarium zostali zaproszeni przez ks. Luciano Guerra do odmówienia modlitwy „Zdrowaę Mario” w intencji Timoru, aby „odnalazł swoje miejsce pośród narodów świata” i „za zjednoczenie tego wspaniałego ludu”.

Ramos Horta uczestniczył następnie w Eucharystii w kościele Trójcy Przenajświętszej. Mimo, że msza ta była odprawiana w szczególnej intencji dziadków i wnuczów (26 lipca Kościół obchodzi wspomnienie św. Joachima i św. Anny – rodziców Maryi i dziadków Jezusa), ks. Luciano Guerra, który jej przewodniczył, dodał do modlitwy jeszcze jedną wyjątkową prośbę: „za Timor, aby Pan dał temu krajowi ścisłą pokój i rozwój”.



## Po dziesięciu latach Figura Pielgrzymuj¹ca wraca do S³owenii



Od 12 do 22 czerwca 2008 roku Figura Pielgrzymuj¹ca z Fatimy powróci³a do S³owenii, do klasztoru w Sticna. Przyby³o tam tysi¹ce wiernych, aby poprzez ¿arliw¹ modlitwê okazaæ czææ Matce Boga.

Codziennie o 10.00 odbywa³a siê wspólna modlitwa ró¿añcowa, a nastêpnie adoracja Najwiêtszego Sakramentu do godz. 13.00. O 17.00 zbiera³y siê grupy pielgrzymów przybywaj¹ce z ca³ego kraju, aby odmawiaæ ró¿aniec do Matki Boskiej, adorowaæ Jezusa w Najwiêtzym Sakramencie i medytowaæ do godziny 20.00. Wtedy rozpoczyna³a siê msza œwiêta, a po niej procesja z Figur¹ Matki Boskiej po ulicach miasta. W nocy koñców³o pozostawa³ tak¿e otwarty i cystersi prowadzili nocne modlitwy dla najbardziej gorliwych wiernych; byli te¿ stale i w odpowiedniej liczbie dostêpni dla osób pragn¹cych siê wyspowiadaæ.

Ka¿de nabo¿eñstwo koñczy³o siê powiêceniem Matce Bo¿ej i Sercu Jezusa.

Ks. Clemente Dotti, kapelan Sanktuarium w Fatimie (Portugalia)

## Sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej w mieœcie HO CHI MINH

To by³a bardzo przyjemna niespodzianka: sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej w mieœcie nosz¹cym imiê Ho Chi Minha – komunistycznego przywódcy, który pokona³ Amerykanów w niechlubnej dla nich wojnie. Odwiedza³em Scholastykat Braci œw. Jana Bo¿ego, w którym kształci siê dziesięciu m³odych braci. Po spotkaniu z mistrzem – bratem João Baptista i niektórymi z nich, towarzyszy¹cy mi ks. Sávio zaproponowa³, aby¶my poszli na koniec tej samej ulicy THU DUC C 8 5, KP1, Hap Binh Chanh (w mieœcie Ho Chi Minh) i odwiedzili parafiê – sanktuarium fatimskie.

By³em niezwykle zdumiony, ¿e w ogóle tam jest i zachwycony ¿ywotnoœci¹ tego sanktuarium. Koñców³ i uliczki wokół niego wype³nione by³y ludŸmi siedz¹cymi na³aweczkach i odmawiaj¹cymi ró¿aniec (wszystkie drzwi by³y otwarte z powodu upa³u i wszêdzie grzmia³y g³oœniki). Wydawa³o siê jednak, ¿e jest tam zbyt ciasno, aby sanktuarium mog³o siê rozwijaæ. Wokół usadowi³y siê dziesi¹tki sklepików z dewocjonaliami, oferuj¹ce przede wszystkim wizerunki Matki Boskiej Fatimskiej oraz inne wyobra¿enia Matki Boskiej np. z La Vang – najwa¿niejszego wietnamskiego sanktuarium maryjnego (XIX w.); zapotrzebowanie jest tak wielkie, ¿e w okolicznych warsztatach rze¿biarzy brakuje r¹k do pracy. W koñciele, w bocznej kaplicy po lewej stronie, obok wizerunku Matki Boskiej z La Vang umieszczono dziesi¹tki votów dziêkczynnych; na wiêkszoœci z nich w s³owach podziêkowania znajdujemy odniesienia do Fatimy. Ks. Sávio poinformowa³ mnie, ¿e parafia ta organizuje pielgrzymki do Sanktuarium w Fatimie, bardzo popularne szczególnie w dniach rocznicy objawieñ. Wydaje siê, ¿e w zwi¹zku z pewn¹ otwartoœci¹ polityczn¹ i ekonomiczn¹ komunistycznego Wietnamu jaka nast¹pi³a w ostatnich latach, pielgrzymi korzystaj¹ z u³atwieñ ze strony w³adzy.

Z nale¿¹cej do parafii szerokiej esplanady na ty³ach koñców³a podziwiali¶my ogromn¹ rzekê Sajgon, która da³a nazwê miastu; by³y po niej wype³nione towarami barki. Po ulicy pêdz¹ setki motorów, kieruj¹cych siê do wielkiego parku przed sanktuarium. A mój towarzysz mówi, ¿e 13 dnia ka¿dego miesi¹ca ruch jest tu jeszcze wiêkszy! Samo sanktuarium (bêd¹ce zwyczajnym koñców³em parafialnym) wydaje siê byæ wciœniête miêdzy otaczaj¹ce domy. Ale jest bardzo popularne i przybywa tu wielu wiernych. W ca³ym mieœcie i okolicach widoczne jest wielkie nabo¿eñstwo do Matki Boskiej i Najwiêtszego Serca Pana Jezusa. Katolicy w Wietnamie zbudowali wiele wspania³ych koñców³ów.

Przypominam sobie jeszcze pewn¹ historiê, któr¹ opowiedziano mi o tym sanktuarium. Matka Boska Fatimska jest patronk¹ Escholastykatu Braci œw. Jana Bo¿ego znajduj¹cego siê, jak powiedzia³em, na tej samej ulicy.

Pozna³em tam piêkn¹ historiê. Kiedy tamtejszy prowincja³ szuka³ domu dla braci chc¹cych uczêszczaæ na kursy w Sajgonie, znalaz³ ten budynek na sprzeda¿. Aby go kupiaæ potrzebna by³a zgoda policji (by³a to wówczas normalna procedura w Wietnamie). Odkryto przy okazji zadziwiaj¹cy fakt, który mog³ zniweczyæ ca³e przedsiêwziêcie: dom by³ w³asnoœci¹ policjanta i obawiano siê, ¿e bêdzie to przeszkoda trudna do pokonania. Kontrola na koñców³em i zgromadzeniami religijnymi by³a wówczas bardzo du¿a (zreszt¹, jak mi mówiono, nadal tak jest). W³aœnie policjanci byli wyznaczani jako g³ówni agenci kontroli i restrykcji. Bracia, którzy zajmowali siê spraw¹ zakupu budynku postanowili podzieliæ siê na dwie grupy: jedna z nich uda³a siê na modlitwê do sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej, a druga - na policjê, aby uzyskaæ pozwolenie na zakup. Wszystko zakoñczy³o siê pomyœlnie, jak mo¿na by³o siê spodziewaæ po zawierzeniu sprawy takiej Opiekunce.

Widz¹c tu w tak wielu œwi¹tyniach wizerunek Matki Boskiej, Najwiêtszego Serca Jezusa i œw. Józefa, tylu ludzi modl¹cych siê w ogromnych koñców³ach (mog¹cych pomieœciæ ponad tysi¹c osób), tak podczas mszy, jak i poza nimi, odnosi siê wra¿enie, a nawet nabiera pewnoœci, ¿e katolicy w Wietnamie (8 – 10 mln tj. oko³o 8% ludnoœci) bêd¹ stanowili znacz¹c¹ si³ê w rozwi¹zywaniu problemów, jakie mog¹ pojawiaæ siê w zwi¹zku z brakiem otwarcia i wolnoœci religijnej kraju.

Ho Chi Minh i Bien Hoa (miasto po³o¿one 70 kilometrów na pó³noc od stolicy) to g³ówne miejsca, w których znajduj¹ siê parafie katolickie oraz domy i instytucje religijne. Mo¿na powiedzieæ, ¿e s¹ to „dwa wielkie klasztory Wietnamu”.

Wietnam, 6 lipca 2008  
Aires Gameiro, OH





# We wrześniu 2007 powstała nowa parafia fatimska w Brazylii



Wspólnota Matki Boskiej Fatimskiej powstała 15 września 1985 roku. Zrodziła się z pragnienia kilku rodzin i potrzeby posiadania miejsca do spotkań i modlitwy. Wspólnota należy do parafii katedralnej p.w. św. Pawła Apostoła w miejscowości Blumenau w stanie Santa Catarina (Brazylia).

4 września 2007 roku ówczesny

proboszczkatedry ks. Antonio Leite Barbosa Junior - mając na uwadze istotną potrzebę duszpasterską (aby jeden kapłan posługiwał w tej wspólnotcie) oraz rosnące wyzwania spowodowane znaczącym wzrostem populacji - przedstawił na Radzie Duszpasterskiej

diecezji Blumenau prośbę o stworzenie parafii pod wezwaniem Matki Boskiej Fatimskiej. Prośba ta została natychmiast zatwierdzona.

9 września 2007 roku podczas uroczystej Eucharystii, której przewodniczył biskup Angélico Sândalo Bernardino, zainaugurowano parafię pod wezwaniem Matki Boskiej Fatimskiej,

w której skład weszły wspólnoty Matki Boskiej Fatimskiej, Dobrego Pasterza i Najświętszego Sakramentu. Jej pierwszym proboszczem został ks. Walmir Marcolino Gomes.

Mamy wiele do zrobienia w naszej parafii, organizujemy wszystko powoli. Zrobiliśmy znaczne postępy w szerzeniu nabożeństwa do Matki Boskiej Fatimskiej: figura pielgrzymująca odwiedza domy naszych wiernych od 1 do 13 dnia każdego miesiąca; odmawiany jest wówczas różaniec i figura pozostaje cały dzień z jedną rodziną. 13 dnia miesiąca figura jest przynoszona do kościoła, gdzie odmawiany jest różaniec i odprawiana msza ku czci Matki Boskiej Fatimskiej.

Staramy się o to, aby otrzymać z Fatimy figurę Matki Boskiej, która byłaby zbliżona do oryginału. Nasza stara, gipsowa figura jest już dosyć zniszczona. Prosimy Pani Fatimską, aby wstawiała się za nami wszystkimi u Swego Syna!

Ks. Walmir Marcolino Gomes,  
proboszcz

## Kościół Matki Boskiej Fatimskiej w Lalula w Angoli

Kościół pod wezwaniem Matki Boskiej Fatimskiej w dzielnicy Lalula, na biednych przedmieściach Lubango (dawniej – miasto Sá da Bandeira), został wyświęcony w 1974 roku przez biskupa Eurico Dias Nogueira. Zbudowano go z inicjatywy ks. Agostinho Brígido, pochodzącego z Leiria, obecnie proboszcza w parafii Godim (gmina Régua w Portugalii). Misjonarz ze zgromadzenia Ducha Świętego ks. Brígido był kapłanem wojskowym i chciał zbudować kościół obok koszar.

Odwiedziłem ten kościół w styczniu i odprawiłem mszę świętą dla ogromnej rzeszy wiernych, pochodzących w większości z plemienia Ovimbundu. Należy on do obszaru działania duszpasterskiego Misji Matki Boskiej Bolesnej, powierzonej zakonnikom Ducha Świętego. W kościele gromadzi się około 300 osób, w tym młodzież i dzieci.

Na zakończenie Eucharystii, w której



zebrani żarliwie uczestniczyli, obiecałem, że – zaraz po powrocie do Portugalii – pomodlę się za wszystkich tam obecnych w Fatimie. Otrzymałem za to gromkie brawa! Obietnicę

te mogłem wypełnić już następnego dnia po przybyciu do Lizbony.

Ks. Tony Neves  
Misjonarz Ducha Świętego

### Fátima - Światło i pokój

**Dyrektor:** Ks. Virgílio Antunes  
**Edycja, Redakcja:** Santuário de Nossa Senhora do Rosário de Fátima  
**Contribuinte n.º** 500 746 699  
**Adres:** Santuário de Fátima – Apartado 31 – 2496-908 FÁTIMA (Portugal) \* Telef.: +351.249.539.600 \* Fax: +351.249.539.668 \* E.mail: ccs@fatima.pt – www.fatima.pt  
**Druk:** Gráfica Almondina  
**Adres:** Torres Novas  
**Depósito Legal:** 120 650/04  
**Registo:** ICS 124521  
**Prenumerata Roczna:**  
**Portugalia:** 5 € – **Reszta świata:** 10 €

### FATIMA ŚWIATŁO I POKÓJ – PRZEDSIĘWNIENIE / NOWE PRENUMARATY

ROZCZNA PRENUMERATA = 4 NUMERY

Wyślij swoje zamówienie na subskrypcję na adres: assinaturas@fatima-santuاريو.pt

Zaznacz język, w jakim chcesz otrzymywać czasopismo:

niemiecki □, hiszpański □, francuski □, angielski □, włoski □, polski □, portugalski □

Koszt przedpłaty lub nowej prenumeraty: Portugalia: 5 € / Reszta świata: 10 €

Przelew bankowy krajowy (Millenium BCP) NIB: 0033 0000 50032983248 05

Przelew bankowy międzynarodowy IBAN: PT50 0033 0000 5003 2983 2480 5 BIC/SWIFT:

BCOMPTPL / Czek lub przekaz pocztowy: Santuario de Nossa Senhora de Fatima,

Apartado 31, 2496 908 Fatima Portugal

Pomóż nam rozpowszechnić orędzie Matki Boskiej poprzez czasopismo „Fatima Światło i Pokój”!

## Stulecie urodzin błogosławionego Franciszka Marto

# Franciszek – w pełni oddany swojej misji

Z opisów siostry Łucji wiemy, że Franciszek bardzo lubił ptaki; lubił także grać na swojej fujarce i śpiewać. Cieszył się gwiazdami - anielskimi lampkami, które Nasza Pani i aniołowie zapalali na niebie. Ale nic nie zachwycało go bardziej niż cudowny wschód i zachód słońca; póki widać było jeszcze choć jeden promyk słońca nie interesowało go, czy już jakaś lampka została zapalona. Wiosną 1916 roku Franciszek oraz jego siostra - siedmioletnia Hiacynta i kuzynka - dziesięcioletnia Łucja zobaczyli na wzgórzu w pobliżu ich domów młodziątka wielkiej urody w wieku około 14-15 lat, bielszego od słońca, bardziej łagodnego niż kryształ w blasku słonecznym. Był to Anioł Pokoju, który przemówił do dzieci i nauczył je modlitwy, gdyż Serca Jezusa i Maryi były wręcz liwe na głos ich prośb. Spotkanie z Aniołem powtórzyło się jeszcze dwa razy.

W niedzielne popołudnie 13 maja 1917 roku dzieci zobaczyły na niewielkim dębnie w Cova da Iria Pani ubraną na biało, błyszcząco bardziej niż słońce, promieniejąco światłem czystszy i intensywniejszy od kryształowego pucharu z wodą, przezświetlonego promieniami słonecznymi. Pani zapętała ich: „Czy chcecie ofiarować

się Bogu, aby znieść wszystkie cierpienia, które On wam zezwoli jako zadobroczenie za grzechy, którymi jest obrażany oraz jako prośbę o nawrócenie grzeszników?”

„Tak, chcemy” – odrzekła Łucja w imieniu całej trójki.

Odpowiadając na prośby Anioła i Pani, która objawiła im się jeszcze pięć razy, pastuszek Franciszek oddał się w pełni swojej misji.

Heroizm jego krótkiego życia został uznany podczas rygorystycznego procesu kanonicznego, po zatwierdzeniu cudu zaistniałego za wstawiennictwem Franciszka i jego siostrzyczki. 13 maja 2000 roku Ojciec Święty Jan Paweł II wyniósł ich na ołtarze. „Umieszczeni zostali, jak przynależnie w kandelabrze, który Bóg zapalił aby rozjaśniać cienie i niepokoje ludzkości” – powiedział papież podczas uroczystości beatyfikacji. „Więc teraz jeszcze bardziej swoim przykładem przez to, jak odpowiedzieli na wezwanie do nawrócenia i odkupienia zniewag popełnionych przeciwko Bogu i Niepokalanemu Sercu Maryi. Oddając cześć błogosławionym, jesteśmy stale wzywani do naśladowania ich cnót i prośzenia z pełnym zaufaniem o ich wstawiennictwo w trudnych chwilach naszego życia.



Podobało się Bogu, za sprawą błogosławionego Franciszka, zesłać wiele łask tym, którzy się do niego uciekali. Jednakże byłoby wskazane, aby prośby o łaski kierowane były do dwojga pastuszków – Franciszka i Hiacynty, gdyż do ich kanonizacji potrzebny jest cud dokonany za wstawiennictwem obojga.

Ksiądz Luis Kondor,  
Wice - postulator ds. Kanonizacji  
Franciszka i Hiacynty  
sec.pastorinhos@mail.telepac.pt



19 września 2008 roku dwoje dzieci przyniosło Matce Boskiej w Kaplicy Objawień w Fatimie listę nazwisk

## Dar dla Matki Boskiej

8.720 osób (spisanych przez Ruch Orędzia Fatimskiego - port. Movimento da Mensagem de Fatima), które w tym roku wypełniły nabożeństwo pierwszych pięciu sobót.

13 czerwca 1917 roku Matka Boska powiedziała: „Tym, którzy przyjmą to nabożeństwo, obiecuję zbawienie. Te dusze będą przez Boga kochane jak kwiaty postawione przede mną dla ozdoby Jego tronu”.

10 grudnia 1925 roku Matka Boska powiedziała do widzów Łucji, która odbywała wówczas nowicjat w zgromadzeniu Sióstr św. Doroty w Pontevedra (w Hiszpanii): „Córko moja, spójrz, Serce moje otoczone cierniami, którymi niewdzięczni ludzie przez bluźnierstwa i niewdzięczność stale mnie ranią. Przynajmniej ty staraj się nieść mi radość i oznajmij w moim imieniu, że przybędę w godzinie śmierci z łaskami potrzebnymi do zbawienia do tych wszystkich, którzy przez pięć miesięcy w pierwsze soboty odprawią spowiedź, przyjmą Komunię Świętą, odmówią jeden Różaniec i przez piętnaście minut rozmyślania nad piętnastoma tajemnicami

różańcowymi towarzyszą mi będą w intencji zadobroczenia”.

Dziękujemy wszystkim osobom, które odpowiedziały na zaproszenie, które do nich skierowała Matka z Nieba.

Jeżeli to będzie możliwe, od 1 stycznia 2009 ofiarujemy ponownie Matce Boskiej przeżywanie pierwszych pięciu sobót, aby 18 lipca – podczas Narodowej Pielgrzymki Ruchu Orędzia Fatimskiego - wręczyć Jej kolejną listę nazwisk.

Ks. Manuel Antunes,  
Ruch Orędzia Fatimskiego

Ruch Orędzia Fatimskiego to stowarzyszenie kanoniczne wiernych nakierowane na formację i apostołstwo, powołane przez Konferencję Episkopatu Portugalskiego; liczy ponad sto tysięcy członków we wszystkich portugalskich diecezjach. Ruch powierza się opiece Matki Boskiej Fatimskiej, aby żyła Jej orędziem i propagowała je. W dochodzeniu do swoich celów Ruch przykłada szczególne znaczenie do następujących dziedzin duszpasterstwa: modlitwa, pielgrzymki, opieka nad chorymi i upośledzonymi fizycznie. W działalności apostołskiej stowarzyszenie współpracuje także z wydziałami duszpasterskimi Sanktuarium Fatimskiego, szczególnie z Wydziałem ds. Stowarzyszeń i Wydziałem ds. Chorych.